

КОНГРЕС ПЛАНУЄ КОРОТКУ ВІЛПУСТКУ

Вашингтон. — Конгрес вже працює три тижні і в цих перших днях ухвалювалися конгресові комісії й підкомісії, які мають налагоджувати внесені до Конгресу законопроекти. Демократичний вів у Палаті Репрезентатів конгресмен Гейл Бортс — запропонував 28-го січня, щоб тижень, який зачинається 11-го лютого був вільним від праці. В тому тижні у вісто-року 12-го лютого припадає День Лінкольна і численні члени Конгресу братимуть участь в тих святкуваннях, які відбуватимуться в різних місцевостях цієї країни. Досі в обидвох Палатах ще не почали праці над законопроектами. В Сенаті йде боротьба за зміну регулююч, бо ліберальні члени хочуть змінити спосіб нарад таким способом, щоб мала група сенаторів не могла вести обструкції (філібастери), виголожуючи довгі промови. Палата Репрезентатів викинула організацію Комісії, і вже почалися переслухання в справі податкової програми уряду. 28-го січня знімався в ціл справі голова економічних радників Президента Волтер В. Геллер, який обороняв законопроект президента Кеннеді в справі зменшення прибуткових податків і зміни податкової системи. Геллер сказав, що розвій економіки ЗДА залежатиме від того, чи Конгрес ухвалить пропозицію урядом податкової програму. Він заявив, що в першому році не наважиться сподіватися зменшення числа безробітних, бо наслідки податкових законів надійдуть задовбсрувати аж після одного року. Геллер закликав Конгрес, щоб ще в цьому році ухвалив закон про зменшення податків і про реформу податкової системи, щоб скріпити економіку тим способом, що широкі кола громадян дістануть можливість більше купувати товари, а власники корпорацій зможуть інвестувати більше капіталу та давати працю більшому числу робітників. Гадають, що і сам Президент ще раз підтримає свою податкову програму з нагоди симпозиуму в справі підкріплення економіки, який відбується 25-го лютого у Вашингтоні, влаштований Товариством Американських Банкірів. Це буде добра нагода підтримати змагання уряду в податковій діяльності, бо від них залежить успіх всієї політики президента Кеннеді, який ще перед виборами за головний пункт своєї програми поставив був собі спричинити те, щоб «Америка йшла вперед». Геллер заявив, що треба, щоб економіка цієї країни розвивалася у швидкому темпі, як по 3% річно. Але представники республіканців відповіли на те, що досі завжди відсоток росту економіки ЗДА не був більший від 3-ох, і проте, ця країна дійшла до своєї економічної могутності. Але Геллер заявив, що давніше не було тієї проблеми, яка виникла тепер у зв'язку з великим числом безробітних, яке вносить коло 4 мільйони, що становить понад 5% всіх робітних сил ЗДА. В політичних колах гадають, що Конгрес зможе ухвалити запропонований урядом податковий закон, головним чином в справі зменшення прибуткових податків. Але більшість політиків передбачає, що в цьому році важко буде ухвалити ту частину урядової податкової програми, яка має на цілі змінити структуру податкової системи таким способом, щоб державна скарбниця могла в найближчих роках дістати \$3.5 бильона. Новий закон має би загострити деякі податкові приписи, і внаслідок цього збільшились б прибутки державної скарбниці. І так власники нафтових копалень і газових піль мали б річно платити більше податку на суму \$300 000 000. Голова Палати Комісії Способів і Засобів конгресмен — демократ із Аркенса Вілбур Мілкс бажав, щоб обговорювати справу пом'янення податків і реформи податкової системи в одному спільному законопроекті, бо тоді з більша можливість, що Конгрес ухвалить урядові пропозиції. Президент Кеннеді в своїм податковим зверненні писав, що Конгрес повинен обговорювати спільно справу зменшення податків і реформи податкової системи, але на пресовій конференції того самого дня Президент не об'являв обох проблем в одному законопроекті.

**Генеральний прокуратор про успіхи
в боротьбі за охорону громадянських прав**

Вашингтон. — Головний прокуратор Роберт Ф. Кеннеді переслав звіт президентові Кеннеді про те, які успіхи дала боротьба за охорону громадянських прав. На думку головного прокуратора ця боротьба принесла пошану для законів в південних штетах, і тому неуспіх та незаконні виступи в Міссісіппському університеті не треба уважати за велике нещастя. Роберт Кеннеді пише в своєму звіті, що шукачі сенсацій можуть уважати історію студента Мередіта за великий неуспіх, але правдиві історики запишуть 1962-ий рік як такий, в якому на півдні настала велика зміна в настроях населення в поглядах на об'єднання шкіл для учнів білих і кольорових батьків. Головний прокуратор закликає федеральні суди до дії там, де ще негрійські населення не користася з повних виборчих прав. Число об'єднаних шкіл в 1962 році в південних штетах збільшилося на 60 і становить тепер 972.

У КАЛІФОРНІ ПОМЕР ДМИТРО ДУЧИНСЬКИЙ, ВИДАТНИЙ ДІЯЧ І МЕЦЕНАТ

Сан Франсіско. — Попередньої неділі, 20-го січня, тут помер бл. п. Дмитро Дучинський, основник місцевого Відділу УКК та 'довголітній його секретар, видатний місцевий діяч і меценат. Покійний вклав багато труда в розбудову і закріплення українського громадського життя на території Каліфорнії, а минулого року він пожертвував \$1,000 доларів на допомогу залишенцям в Європі і стільки ж на цілі УКК і мізеру.

В АМЕРИЦЕ

● Президент Кеннеді із дружиною за прописів ненесується президента Ромулю Ванкурту на прийняття до Білого Дому в дні 19 лютого. Ромулю Ванкурт прибуває до Вашингтону за дружниною. В тому прийняті братикути участь в тійсь 20 запрошених учасців. Президент Кеннеді який президент зможе гостювати тільки два дні, бо так вимагає новий дипломатичний протокол.

● 26-го січня 38-річний кадет Вест Пойнті Колін П. Келлі третій разом із іншими кадетами відвідав в Нью-Йорку 83-річного ветерана армії Говарда МекАртура, щоб йому заспівають "Многая літа" за примуду нації. МекАртур був командантом на Далекому Сході під час другої світової війни, дізнався як перший герой ЗДА батьком кадета офіцер Колін П. Келлі другий. Генерал МекАртур хвалив батька кадета який «сперейного винахідливого хороброго офіцера»

● Вашингтон, в римо-католицькій церкві св. Матвія відбувалося в неділю 27-го січня таку звану Червону Службу Божа на Інтенцію, щоб Господи благослови суд. На Службі Божій були присутні головини судії Найвищого Суду ЗДА Ірл Барбер, суддя тогочасної Верховної палати та інші. Всіх присутніх було 1 200. Назва Червона Служба Божа походить від того, що священики правять в червоних ризах.

У КОНГРЕСІ ЗДА МИНУЛОГО ТИЖНЯ 76 ЗАКОНОДАВЦІВ ЗАБИРАЛИ ГОЛОС З НАГОДИ РОКОВИН ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Вашингтон. — У Конгресових Протоколах з 22, 23, 24 і 25-го січня записано виступи 76 законодавців, сенаторів і конгресменів, які забирали голос з нагоди 45-их роковин проголошення незалежності Української Народної Республіки 22-го січня 1918-го року. В усіх цих заявах відмічується факт, що 22-го січня 1918-го року український нарід своєю волею і силою був встановив свою суверенну, від когось незалежну Українську Народну Республіку, що ця Українська Держава перша впала жертвою комунізо-московського імперіалізму й агресії, з фатальними наслідками для всього світу, та що український народ й досі не припиняє боротьби за відновлення своєї незалежності, яка йому прав-

но належить і яка була б рішальним фактом для встановлення тривкого миру в світі. Крім заяв законодавців, обидві Палати Конгресу, Сенат і Палата Репрезентатів, відзначили роковини проголошення української незалежності також вступними молитвами, проведеними українськими священниками, за привернення волі українському та іншим повоєнним Московським націям. Відповідні заяви законодавців з цієї нагоди провідуються в Конгресі ЗДА також і цього тижня. Повний список законодавців, які склали на це тему свої заяви, буде проголошений в англомовному „Українському Тижневику“ УККомітет планує опублікувати окремою брошурую повний текст усіх цих заяв.

Торговельна Палата ЗДА проти податкової програми Президента

Вашингтон. — Президент Торговельної Палати ЗДА Л. Племлі заявив на пресовій конференції, що підаткова програма президента Кеннеді зменшить прибуткові податки та змінить структуру податкової системи не скріплює економіки ЗДА, як цього сподівається Президент із своїми економічними дорадцями. Племлі не є вдяковий із проєктів Президента тому, що в проєктованій Конгресом програмі проєктується зменшення податків наводіним платникам податків, і заміло уявляється великі корпорації, які не матимуть більшого зменшення податків, і тому не зможуть робити більших інвестицій на поширення продукції і за збільшення числа нових вартістю праці. Племлі

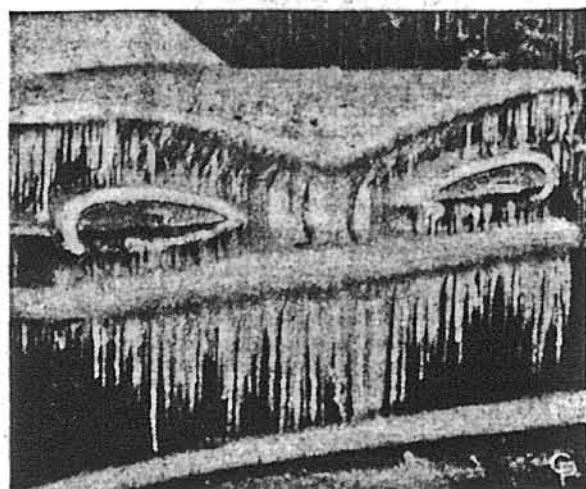
Діллон відповідає президентові Торговельної Палати в справі податків

Вашингтон. — Секретар скаргу Даглес Діллон відповідав на критику податкової програми уряду і заявляв, що уряд таки реалізує зменшення прибуткових податків великих корпорацій, і що Конгресс десь так коло 1-го червня ухвалить податкові програми в подібній редакції, яку пропонував уряд. Діллон заявляв, що минулого року Торговельна Палата просувала зменшити податки в такій майже висоті, як це запропонував цього року уряд. Діллон твердить, що уряд склався свою програму на довшу мету, і тому з такого становища треба на неї дивитися та її оцінювати. Урядову податкову програму критикував президент Торговельної Палати ЗДА Ледд Племлі. Голова Американської Федерації Праці Конгресу Індустріяльних Організацій Джордж Міні заявляв, що зменшення федеральних видатків не скріплює б, тільки послаблює б економіку ЗДА і збільшило б число безробітних.

Помер поет Роберт Фрост у віці 88 років

Бостон, Масс. — У вісто-
рок вранці 29-го січня в бос-
тонському шпиталі помер Ро-
берт Фрост, славний амери-
канський поет, який народив-
ся 26-го березня 1875-го року.
В шпиталі він перебував від
3-го грудня, де перебув успіш-
ну операцію, і часомися що
кілька днів подавали вістку,
що його стан здоров'я по-
правляється, але пізніше на-
стали комбінації із серцем.
Минулого року Конгрес ЗДА
відзначив поета Фроста Мела-
далею Заслуги. Роберт Фрост
був учителем і професором
працював як активний фар-
мер. Писати почав в Англії,
куди він виїхав був в 1912-му
році і де перебував до 1915-го
року. В своїх поемах змалю-
вував життя і природу степів
Нової Англії, бо його батьки
проживали в Массачусетсі.

В ОКОВАХ ЗИМИ — СНИГІВ І МОРОЗІВ

Велика частина Америки, як і Європи та Азії вже від деякого часу перебувають у справжніх оковах зими, великими снігів і морозів, що навістили в цьому році навіть традиційно „теплі“ країни і райони. В цілому раді американських степів та снігів і морозів мають поважний вплив на економіку країни, утруднюючи продукцію фабрик та, зокрема, транспорт. Символом цих морозів може послужити замерзлий автомобіль, що його видно на цій фотознімці на вулиці звичайно „теплій“ Атланти.

ВІДГОМІН ЗАВЕЛЕНИХ НАДІВ

В американській пресі, як і на публічних форумах продовжуються тепер дебати і висношення про десант військових "Свободи кубинських вітківців на Кубі в квітні 1961-го року, що закінчився тепер — викупом полонених повстанців з кастровської неволі. Мануель Пенабаз (на фото зліва), один з лідерів кубинських вітківців, залучив на пресовій конференції у Вашингтоні, що командування кубинського десанту "лірило, що десант матиме прикриття з боку американської авіації і флоту". Президент Кеннеді зі свого боку ствердив, що така допомога ніколи не була планована, бо вона була б рівнозначна з американською інвазією Кубі.

Раск таврує приявність совєтського війська на Кубі

Вашингтон. — Державний секретар Дін Раск ствердив в числу неділю 27-го к. м. у телевізійному інтерв'ю, що на Кубі є стаціонарні чотири сотні високотехнологічних військових формувань. Привабливість яких є „причиною до поважної журби“. За американськими інформаціями, на Кубі є 17 000 — 18 000 советських солдатів, а тому числі 4 500 військових техніків, які обслуговували ракети, що їх Хрущов чіпля відлікав з Куби. „Маємо — заявив Раск — деякі натяки від Советського Союзу, що ті війська, чи радше частина тих військ буде відлікана у відповідному часі“. Що треба розуміти під „відповідним часом“ — державний секретар не сказав. Він додав, що в останніх тижнях видно було, що з-посеред советських військовиків на Кубі „дехто відліхав“. Раск пояснив, що

Номуністи не скасують берлінського муру після мирового договору

Берлін. — Павль Вернер, новообраний член Політбюро німецької комуністичної партії заявив на одному, скалячому комітетами робітничому зібранні в Східному Берліні, що коли прийде до підписання мирового договору з „двома Німеччинами“, то всеодно Східна Німеччина не скасує ганебного внутрішньо-берлінського муру, що його Павль Вернер назвав делікатно „системою для забезпечення державних кордонів“. Очевидно, Вернер не допускав ішої чужливості мирового договору, як тільки підписання його або з „двома“ Німеччинами, або тільки між ССРСР і Східною Німеччиною. Хрущов під час свого перебування на 6-му конгресі комуністичної партії в Східному Берліні свідомо винирав порушення тієї справи та радше її тушував, як актуалізував Східно-німецькі комуністи натискали раніше на Хрущова, щоб той загоствовав цю справу, але тепер задовольнився тим, що Хрущов підтримав Вальтера Ульбрихта і його кліку та прославляв їх за здвигнення берлінського муру. Однак східні, як західні німці сподіваються, що в кожчому мировому договорі обов'язковим пунктом буде приєднання єдності Берліну — без муру.

Близько 350 смертних випадків в Європі внаслідку морозів

Лондон. Цьогорічні морози, які навіювали на Західно-Європу нільсько хвилями, погнали до кінця минулого тижня 337 смертних випадків. Тому, що на переломі минулого тижня настали в різних країнах нові великі морози, получили інколи з сніго-бізми, те число напівне вже зросло. 112 осіб замерзли на смерть або померли внаслідку снігової в одній Англії, 10 осіб в Югославії, 40 осіб в Італії, 32 в Західній Німеч-

ціни, 30 в Естонії, 22 в Гренії, 21 в Голландії, 18 в Болгарії, 7 в Туреччині, 6 в Австрії, 5 в Франції і 4 у Швеції. В Східній Німеччині вилано комуністичне військо і міліцію для очищення від снігу залізничних рейок. На шляху Магдебург - Галле застрягли в снігу сотні авт. На Балтику загинув польський вантажний корабель "Калш" місце-

ФРАНЦІЯ НЕПОСТУПЛИВА СУПРОТИ БРИТАНІЇ

Брюссель. — Французський міністер закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль прибув до Брюсселю на вирішну конференцію у справі участі Британії у Спільному Господарському Ринку з дорученням від президента де Голля — не поступатися у негативному становищі у відношенні до цієї справи. Кув де Мурвіль — твердять газети — має поставити конкретне внесення на перервання на необмежений час переговорів з Британією, що є рівнозначне з їх зрівнянням. Становище Західної Німеччини, Італії, Голляндії, Бельгії і Люксембургу — отже п'яťох інших членів Спільного Господарського Ринку, є за прийнятні Британією до того західно-європейського континентального союзу і вони підтримують компромісну ідею канцлера Аденауера, щоб переговори перервати тільки на один місяць, протягом якого так звана Екзекютивна Комісія Спільного Господарського Ринку переводила б підсумки дотерешніх 16-тисячних переговорів. Французький міністер спізнався поверх години на засідання міністрів отих шістьох членських країн того економічно-політичного союзу, бо передтим нараджувався тільки з представниками Західної Німеччини, які теперішнього найближчого союзника Франції, Голляндський міністер закордонних справ Жозеф Луїс заявив журналістам перед входом на конференційний зал, що він не має великої надії. Представники Британії з Едвардом Гітом у проводі не брали участі в конференції шістьох міністрів закордонних справ континентальної Західної Європи, які мають вирішити засадничі питання, чи взагалі

лі дальші переговори з Британією продовжуються, чи вони зрівняні. Тому, що становище французького президента де Голля звернене насправді проти З'єднаних Держав, від яких він хоче «узналезалежності» Франції і всю Західну Європу, малі західно-європейські країни Західної Німеччина стурбовані, бо вся їхня оборона стратегія і політика оперті на приязність американських збройних сил в Західній Європі. Надзвичайно стурбована теж Британія, бо невідда її 16-тисячних заходів дістатись до Спільного Господарського Ринку, як повноправний його член, грозить політичною кризою в Британії, упадком уряду Менсіллена та приходом до влади опозиційних соціалістів. Наряди в Брюсселі продовжуються і покищо не проголошено ніякого компромісу. Західна преса здогадується, що остаточно Західна Німеччина піддається натискові з боку Франції і мовчки погодиться на виключення Британії із участі в Спільному Господарському Ринку. Зате становище німецької преси і настрої серед членів західно-німецького парламенту не залишають ніякого сумніву, що Західна Німеччина буде проти загострення відносин із ЗСД на тлі митних бар'єр, що їх Франція хотіла б встановити для американського імпорту, та що Західна Німеччина буде рішуче проти всього, що грозить б відключенням американських військ з Західної Європи. За статутом Спільного Господарського Ринку всі його постанови мусять прийматись одностайно, отже дописати одногого голосу Фрнції, щоб не допустити туди Британію.

Англійські соціалісти вимагають приспіння виборів в Англії

Лондон. — Жорж Бравн, найпопулярніший кандидат на наступника недавно померлого лідера соціалістичної Парті праці в Британії, Гю Гейтскелла, — за його життя його заступника, залучив в минулу неділю на великому політичному бенкеті в Лондоні, що його партія домаглась припіднесення виборів до британського парламенту. За законом, вибори мусять відбутись найменше раз кожних п'ять років. Останні вибори відбулись в жовтні 1959 року, отож нормально нові вибори повинні б відбутись осінню майбутнього року. Проте термін виборів завжди залежний виключно від рішення кожного члена прем'єра.

СССР погрожує Японії у випадку відвідін атомових човнів ЗДА

Токіо. — Московське радіо передало „пересторогу“ на адресу Японії, якщо вона дозволить, щоб до японських портів завітали з відвідинами американські підводні човни. ЗДА звернулись з відповідною пропозицією до японського уряду, запевняючи, що ці підводні човни не будуть узброєні атомними ракетами „Поляріс“. Советський уряд промовчуєчи тут сутню подорожби щодо ракет „Поляріс“, погоджується, що такі відвідини, це, мовляв, не є проблемою тільки одної країни (Японії), а „дуже важлива проблема, яка затримує інтереси народів Північної Азії і Далекого Сходу“. Советська заява облюдно покланяється на недавню виниму листами між през. Кеннеді і Хрущова „Тепер під Японії приходить удар у часі, коли ми сподівалися, що може прийти злагіднення у міжнародному напруженні“. Московський комуніст висловлює „надію“, що „розум пізніше верх у керівних японських чинників“. Водночас японські комуністи і різні їх політицькі кола розвели демагогічну кампанію в Японії проти таких відвідін американських атомоводпідводних човнів, які ніби небезпечних для японського життя і як „провокацію“ супроти Японії.

У С В І Т І

● **Совєтська прєса** назвала «брехуном» асистєнта державного секретаря для африканських справ Мєннєна Вільямса за те, що той публічно закускує Москві, що вона всїляним інструмєнтам хоче прозлїти в Конго, щоб перетворити його на свою полїтично-пропагандистську африканську базу.

● **У Тибєті**, в якому комуністичкї окупанти заведї жорстокїй рєжим, вїбухли нїзїмї заворушення. Цїм разом безпосередньо причїною стало проведення примусової висїлки з Тибєту, що становить до тибєтцїв вїд 15 до 35 проку. Крім того, у Тибєті царить постійний пш-голод і внаслідку хронїчної дїрвоїї кризи: 3

усїх сєдї і мїстєчєк близькїм кордону з Індїєю прогнанї пїд вїдїї арєстєнти, якє живє під тїєю небєдою.

● **У Західній Нїмєчїні** оприлюднєтї вїзєдокї шїроке зїдєднання про тєк змїну «дєфєру Шїнґєл», надбїльш поширеного в Нїмєчїні «Ілюстрацїї» тїжєсїєна Іґґерсґєнґа, який опублїковєд рєшєнє за атакї протї вїєськєвої нїмєчїстєрствї і командантєтури вїдновлєної армїї. Цї «дєфєра» спрїчинїла злїтєжну урєдєво кризу, якї м. вїдїраї по колї вїєськєвої мїнїстерствї Франкї-Понсєвонї і Пїтєрсєнґа, вїєськєво-журнєл «Дєр Шїнґєл» шє сїдїтї у вїзїчїнї: «дєв'ять мїєнї арєстєтованїх осіб ужє опублїкованї».

Прикладна імпреза

Цьогорічне відзначення роковин 22-го січня в Джерзі Сіті, яке відбулося в неділю 27-го січня і загальний опис якого подаю в попередньому числі цього щоденника, має всі дані на те, щоб увійти в історію не тільки цієї громади, але й всієї нашої спільноти в Америці, як одна з тих імпрез, що їх за службу й оправдан вважасться за прикладні. Очевидно, на цьому світі немає нічого досконалого, немає нічого такого, що не могло б бути ліпше. В цьому ж і вся суть людського життя і поступу. Отже, й коментовану імпрезу в Джерзі Сіті не можна уважати за досконалу з організаційного та мистецького погляду, і багато-хто з нас пам'ятає незрівняно більші та імпрезантиші. А проте, цьогорічне відзначення роковин 22-го січня в Джерзі Сіті таки може бути прикладом у багатьох відношеннях і цей приклад міг би започаткувати новий розвиток в житті і праці, сприяти новим досягненням нашої спільноти, якби тільки ми взяли його собі до серця, якби наслідували його.

У першу чергу за прикладну треба вважати співпрацю об'єднаної і репрезентованої місцевих Відділів УККомітету Української Громади з очолюваною впр. о. деканом Антоном Борсою Українською Католицькою Парафією св. Петра і Павла. Цій співпраці треба задовчувати блискучий виступ на імпрезі одного із найвідоміших промовців і діячів Америки, щойно три дні перед тим священного на списку нирдської дієцезії президента Сітон Гол Універ-

ситету, преосв. Джана Дж. Догерті. Тільки визначити промовці, люди широкого знання і великого серця можуть у короткій промові сказати так багато! Особа промовця, як зміст та експресія промови, справді електризували публіку, що прислуховувалася із бучальною заперттю відкритом. Темою промови було: „Любити Україну та непохитно вірті і окупіть її воскресіння!“ Після імпресії можна було переконатися, як глибоко в душу запали ці слова всім присутнім, а зокрема молоді. На подібній висоті був і український промовець, проф. д-р Матвій Стахів, який говорив про „чуда української державності“ і їх доказував. Прикладні були ці промови, тож не дивно, що публіка на захід зібралася, але з жалем, а не з полегшенням, коли вони скінчилися.

Але чи не найбільш наїйним і захоплюючим виявом тієї прикладної співпраці між Громадою і Парафією була переповнена народом велика зала, не зважаючи на дуже несприятливу погоду. Тільки Парафія і Громада, Громада і Парафія спільно могли добитися такого, в наших теперішніх обставинах, „чуда“. Якщо б це стало загальним прикладом для всіх наших добрих починів, наші Церкви і наша спільнота в цій країні започаткували б нову добу росту та розвитку.

Проведену на високому організаційному рівні імпрезу в Джерзі Сіті можна було б коментувати далі, згадавши, зокрема, про запал та жертвенну працю одиниць. Але й сказаного вище вистачає, бо не саме доказування прикладності цієї імпрези є ціллю цього коментаря. Його головна мета — заохотити наші громади та їх діячів, щоб не зневірювалися тоді, як залі під час імпрез світять пусткою, щоб не спиналися перед труднощами у своїй праці. Таке бувало і в Джерзі Сіті. Однак, при добрій волі всіх, наполегливою працею і, зокрема, співпрацею можна подолати навіть найбільші перешкоди і добитися виняткових успіхів, які з чести дозволять охоті до нових зусиль, нових ослгів. У цьому й головна прикладність цьогоорічного відзначення роковин 22-го січня в Джерзі Сіті.

ФІЗІОЛОГІЯ ОДНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

дармащо живу вже 13 років у
сумешній з Чіле Аргентині та
побача вінерну радіогра-
фію чілійської диктатури у
прегарній інтерпретації. Зо-
рема Фрей — не дарма зпра-
влюють його до одного з най-
більш зрілих державних му-
жів континенту — поєднує
дивний хист до аналізу та
синтезу; знає Чіле; мов сво-
єю кишенню, і наизує поодинокі
елементи чілійської диктату-
ри у ланцюг соціальної причи-
новості з методологічною су-
вільністю доброго соціолога.

Єдиний дисонанс у тій медовій атмосфері творила промова Алессандрі у ньюйоркському „Клубі заморської преси“.

ни типово латиноамерикансь-
ка, зближена до найбільш
відсталі країн континенту
немає — як на Північній пів-
кулі чи хоча би в Аргентині
— широкої середньої версти-
на в аязалі б соціальні вер-
сти та низи в єдину націона-
льну цілість. Як пригадав не-
давно „Нью Йорк Таймс“, по-
шуків національного про-
букту Чіле припадає на вер-
хівку, що творить всього 10%
населення. Північне Чіле є
пустиня, піادهк — ліси з
людьовці, так що лише сере-
душа підхожа для хлібороб-
ства; харчі дорогі, тому пе-
ресічна робітниця чи уряди-
ка родина недоїдає навіть
номінальн час.

В тому самому сенсі — але очевидно, в куду куртуазній — його тоні, говорив чільний президент 13-го грудня м. р. у гадаюмо клубі. Він гірко нарікав, що американська преса допускається необгрунтованих узагальнень і що вона „виявляє прикре незрозуміння нашої соціальної, господарської та політичної дійсності, наших проблем та наших терпеливих зусиль і віднести наші народи на вищі щаблі”.

Чілійський політик, чи, краще сказати, соціолог Фрей професор Чілійського Католицького Університету, відзначає різницю три площини, на якій олігархія сконсолідувала владу в тій країні: економічну

політичну та культурну.

Ціль — це економічний привилей: платити робітникам і їй урядовцям точно стільки, щоб він не помер з голоду. Решту розділяли між управи і лейовалими 10% населення. Осцягоють її складною, многогранною технікою, передусім найпростішою, податковою: 80% податкових впливів припадає на посередні податки. Слід додати, що ці останні утворять у Бразилії — 75% в Аргентині — 60%, в Колумбії — 57% — і що в усіх латиноамериканських країнах цей відсоток непропор-

Північню Америку та Західну Європу. Тобто лише 20% податків — як прибутковий, оборотний, спадковий тощо — обтяжують поодинокі верстви населення пропорційно до їхніх прибутків, зате 80% лежать такими самими тягаром на спині усієї ціліфін. Наприклад, коли за кілограм м'яса чи пшениці імпортовано з Аргентини прибуток платити не

Непоінформованому чужинцеві могло б здаватися, що населення ЗДА закохано по вуха в авта, телевізори та інші атрибути змеханізованого і розвагового добра. Але для об'єктивності треба сказати, що й духово - культурний сектор тушенишого побуту не пасе задніх у порівнянні з іншими культурними країнами світу. Це в першій мірі стосується до американської книжкової продукції, яка з року в рік зростає швидким темпі. За статистикою книжковий ринок ЗДА

У 1961-му році загальна продукція книжок у ЗДА дійшла до імпозантного, майже астрономічного суми: 1 077 000 000 примірників. За два роки, кажуть видавничі експерти, ця цифра заокруглилася до 1 200 000 000 примірників. Це не лише „добра новина“, але й найкраща легітимація, що ЗДА — передовою країною світу не лише мілітарно, економічно й політично, але також під оглядом книжкової продукції.

Постань латиня: чи з європейським книжковим продукції Америці в однаковій пропорції зростає вона так само, як і в нас? Іншими словами, чи читає населення цієї країни?

І в цьому аспекті видні переважний зріст. За найновішими даними Американської бібліотечної Асоціації виходить, що „американська публіка читася щораз більш серйозно. Йозні книжки, росте її зацікавлення внутрішніми політичними проблемами і ролей США у широкому світі”. Знаючи, смак американської читавчої публіки переносити ся з ділянок легкого жанру на читання книжок для „здобуття часу” — у сферу соціальних, культурних та політичних зацікавлень не лише свого краю, але й інших континентів.

За останніх п'ять років

нижкова циркуляція в публічних бібліотеках ЗДА зросла на 29%, при чому характеристичним явищем було те, що запотребування на сільськогосподарську літературу в тому часі було багатоманітне, як ні-

Чілійська демократія — без переворотів, урядів „д-факто“, військових хунт, виворочених фальшувань — це безсумнівна цінність, зразок для всієї Латинської Америки. Та це ще не все, далекі не все: не самим хлібом живе людина, але й не самим

виборами. Така чисто формальна демократія відповідала вимогам 19-го сторіччя, але тепер це пережиток, який німас виглядів втриматися в Чілі і навіть у менше завантажених країнах Латинської Америки. Поінформовані конментатори вважають, що найближчих виборах чілійського президента дійде до розриву між марксистським блоком та християнським демократизмом.

І НА КНИЖКИ

Допоміжним книжковим дійсним книжковою революції є надзвичайно практична інновація: експорти масово на ринок творів американських і світових класиків, публікації легкодоступного наукового, соціального й політичного змісту у формі портативних, кишенькових книжок. Мільйонами книжечок такого формату записано кінняри, газетні статті, ба навіть сповісті крамниць та супермаркетів. Поміж 1960-ї і 1981-им роками продукція поважного змісту опинилася в кишенькових виданнях зростаючи з 16 600 000 до 25 900 000 примірників. Це число, твердять книжкові авторитети, зростає з кожним місяцем.

Впродовж 1962-го року в цілому світі надруковано 350—400 тисяч назв книг про різного змісту. Як одиорічна продукція складається в першу чергу з книг, виданих такими світовими потугами як ЗДА, СССР, Велика Британія, Японія та Західна Німеччина.

коласальна, книжкова суперпродукція не вбиває те, що існує, тобто, націняє в друкарському слові, — мистецтва й літературиної „душі“ книжки Зростаючий книжковий ринок, а разом з ним зростають кошти цього культурного товару змушують видавців ставати бездушними автоматами свого діла, позбавляють їх творчого розмаю, шляхет-

Ясна річ, ці заваги стосуються до публікації нових авторів, ні в якому разі до світових класиків, але й вони, хоча давно вже в лобі, можуть стати об'єктом легкого наживи малопоетичних видавців. Все ж таки, нечуваній зріст американської книжкової продукції — дуже

„Горбоконіка“, „Снігуроньку“ чи „Царя Салтана“. Влітку „дача“, найчастіше у Філадельфії, улюбленому місці відпочинку петербурзьких родичів.

Маленька Леночка Шовгвенія росла далеко від України і навіть не знала рідної мови. Україну уявляла собі з картинок Куйнджі, яка висіла у них в ідальці: білі хатки, шпалки солов'ячих стріх, пірамідальні тополі.

Перелом у її житті прийшов 1917 рік. Прийшла приголомшлива вістка про зречення царя. На історичну арену вийшли нові люди, а революційною декорацією того часу було море слів і багатобойних гасел. Генерал О. Удовиченко в книзі „Україна у війні за державність“ пише: „Царська армія деморалізувалася, втрачала свою боєздатність... Мільйони вояків української нації юнацькості, увірвані в частини російської армії, вимагали формування окремих українських частин. Організувалися військові з'їзди у Києві“.

Ще до більшості цього пе-

ревороту і втечі Тимчасового Уряду проф. Шовгенія з родиною переїздить до Києва і стає професором Київського Політехніки. Мешкала родина на передмісті Києва, н. Шуляві. Там був великий будинок біля Політехніки, де жили родини професорів. Там мешкав з родиною Петро Іванович Холодний, бували Софія Федорівна Русова, Олена Шовгенівна стала ученицею відомої гімназії Дуничицької. З'явилися нові по друзі, нові знайомства.

Перед навалою большевиків проф. І. Шовгенія, мусів виїхати з Києва. Старший Олени брат, Андрій, також відійшов з українською армією. Олена і її брат Сергій лишилися у Києві з матір'ю. Населення голодувало, у місті ішли арешти, нічні труси. Яку масу вражень мусіла пережити той Олена!

Києва за часів «спокійної» вона не знала, Бачила Київ тільки «в бодя ранення» — все ж відчула вже тоді чар цього величного міста — джгорах, над моготною рікою,

ОЛЕНА ТЕЛІГА

В різні доби історії українського народу ми бачили багато прикладів героїзму українських людей. Такі приклади героїзму дала нам і новітня історія України — перша і друга світові війни і повоєнні часи. Серед тих постатей є багато жінок. Імен. Одну з них є Олена Теліга. Значачка українська поетеса, публіцистка і революціонер-ка.

Ми тепер далеко від України, де велику жертву Олені Теліги не можуть оцінити наші люди, де народ не знає про неї, а ті, що знають, не знають голосно назвати її ім'я. Олена Звичайна пише ще, що „в лютому 1942 року безтруни, без хреста її напису спочила вона в холодних обіймах братської могили Ба-

білого Яр".

В 1961 році російський поет Євтушенко написав у Києві вірш під назвою "Бабин Яр", що став дуже популярним. Там він висловлює своє співчуття масовим жидівським жертвам гітлерівців. Масовий майдан без суду є величезний злочин. Тут, що це

Але що ми, українці, мусимо почувати, коли читасмо, як в Україні згадують про жидівські жертви, і ні слова не пишуть про наші українські жертви, що лягли в тому ж Бабиному Яру чи в інших околищах Кисва в тих же самих часах!

Про них в Україні підростає молоді покоління, які знає. То хай же наш голос з вільної землі звучить на славу тих, які цю славу заслужили, хай наша молодість у вільному світі ставить їх як приклади для наслідування, хай чужинці які в Абіссиніють про нашу боротьбу і жертви не тільки давної, але й нової української історії.

Настає час, коли і наш голос почути в Україні. Та коли той час прийде — не знаємо. В Євангелії від Марка Христос говорить до своїх

Олена Шовгеніяна, по чоловіку Теліга, мала беззурне дитинство. Народилася в Петербурзі, як третя, маймолодіша дитина в родині. Це була жвава, цікава, але трудна до виховання дівчинка: капризна, а дуже амбітна. Нагадувала і зовнішністю і характером свого батька, здібного інженера гідрографа, професора Політехнічного Інституту. Коли з боною ходила на прогулянки до Літнього Саду, часто зупинялась біля тих статуї, що їх 80 років перед тим потягли малайов у білі петербурзькі ночі малайський челядник цехового майстра Ширяєва, Тараса Шевченко. Вдома був зацікавлений, світла дитяча кімната. Багато забавок, гарно ілюстрованих дитячих книжок. Часом — о, радість для дітей!

— Іх брали до театру на

Перелом у її житті припав на 1917 рік. Прийшла приголомшлива вістка про зречення царя. На Юстичуку арештовували нові люди, а революційною декорацією того часу було море слів і багатобойних газет. Генерал О. Удовиченко в книзі „Україна у війні за державність” пише: „Царська армія деморалізувалась, втрачала свою боєздатність... Мільйони своїх української та національної, вкравленої в частини російської армії, вимагали формування окремих українських частин. Організувалися військові з'їзди у Києві”.

Перед навалюю большевиків проф. І. Шовгенів, мусів відійти з Києва. Старший Оленин брат, Андрій, також відійшов з українською армією. Олена і її брат Сергій лишилися у Києві з матір'ю. Населення голодувало, у місті йшли арешти, нічні турси. Яку масу вражень мусіла пережити тоді Олена!

Києва за часів «спокійної» вона не знала, Бачила Київ тільки в «боях ранивців» — все ж відчула вже тоді чар цього величного міста — в горах, над могутньою рікою,

ДІТРОЙТСЬКІ ВІСТІ

Заповідники України

Дискусійний Клуб при Тов. „Самопоміч“ в Дітройті, в цьому році влаштує цикл доповідей на різні актуальні теми. Вже відбулося 14 доповідей в 1962 р. і передбачаються далі доповіді в 1963 році.

В п'ятницю 30-го листопада 1962, в домі „Самопоміч“ при вул. 12027 Джозеф Кампо — іж. Ярослав Зубаль мав доповідь про Заповідники України. З огляду на зацікавленість доповіддю, подасмо її зміст.

На вступі доповідь підкреслює важливість вбереження особливих цінних об'єктів природи в їх первісному, ненарушеному стані для сучасних і грядучих поколінь. Природа, — це цінність кожного народу, під духовним і матеріальним оглядом. Таку цінність представляють собою заповідники, знає ще під назвою резерватів або національних парків. Не всі країни мають свої заповідники, а найбільше їх і найкраще зберігаються вони в Півн. Америці. Україна під цим оглядом займає в Європі не останнє місце, а може одне із перших. Деякі з них не мають рівня собі в цілому світі.

Заповідники це — науково-культурно господарські цінні території природи, виключені з безпосереднього господарського ужитку, на яких заборонена експлуатація природних багатств і порушення їх сущого стану. Заповідники є повні або абсолютні і неповні або часткові. Заповідники вартісні тим, що в них можна вивчати природні умови їх розвитку, впроваджувати нові форми природних багатств, досліджувати науково впровадження нових типів флори і фауни, раціонально вести різні типи господарства, охороняти вимираючі і рідкісні види рослин, тварин, птахів, забезпечувати запас води і поліпшувати кліматичні і здоровні умови, поширювати природознавчі

птахами. — Кримський зап. — розташований в кримських горах на 8 км. від Алушти, — площею 32,000 га., оточений літніцями і санаторіями, з тваринами, як — муфлон, кримський олень і козуля, — Майданівський зап. — в Карпатах Дрогобицької області, площею 40,000 га., — Михайлівська Цілина — ціл. степ в Сумській обл. — Зап. під Замком Невіцького — над рікою Уж, Ужгородської обл., в Карп. Україні. Тут історичний замок, якого залога 1643 р. боронила доступу до долини Ужа за Юрія III. Ракочія. — Новостужинський зап., — що тягнеться до галицького кордону, на Ужгородщині, вкритий густо лістяними лісами.

Зап. Олександрія — в околиці Білої Церкви, пам'ятка садово-паркового мистецтва з 18-го і 19-го сторіч. — Приморський зап. — пол. на берегах Чорного і Озівського морів, площею 28,250 га., на численних островах, замітний крім рослинності, з колоній численних морських і приморських птахів, та з дослідів над проблемами ґрунтознавства, рослинництва, птахівництва і рибництва. — Заповідник Софіївка, розташований в Умані на Київщині, вкритий людським генієм та пам'ятник української природи і мистецтва, початки сягають 1795 року. Особливості: багатство місцевої і екзотичної флори, велика кількість парково-архітектурних творів, мистецьких пам'яток і гідротехнічних споруд; ставбрасії, підземні галерії, водогрій, водопадки, каскади і ін. — Зап. Старосілля — б. Києва, гори Дніпром в урочищі „Гористе“, з Дніпрською Біологічною Станцією, Гідробіол. Інст. А. Н. — Стрілецький зап. — Байкаловий зап. в Лунацькій обл., з цілісним степом і з цінними мисливськими звірами — байками. — Тисовий зап. в с. Верхнє, Печеніжинського району, Івано-Франківської обл. з 12 тисячами тисових дерев, єдиний найбільший тисовий ліс в Європі. Чорногорський зап. — пол. 12 км. від Ворохти, Івано-Франківської обл., на гірських краях, поперетинах гірськими річками і потоками, з найв. горою Говерлою, 2,058 м. н. р. м., вкритий лісами і багатий дикими тваринами і птахами, в річках багато риб, особл. петрутів — форель. — Чорноморський зап., на півдні Херсонської та Миколаївської обл. з призначенням зберігання перелітних, водоплавних й забезпечення гніздовий багатих корисних птахів як лебеді, гуси, качки, мартини, чаплі і ін. Є тут і цілісний степ та степові чагарники. Площа — 9,695 га. — Шевченківський зап. — на Чернецькій горі б. Канева, з пам'ятником і музеєм та будинками, місце відвідин численних прочан і студентів університетів. — Хомутівський зап. — б. Юзівка, Донецької обл. — площею 1,112 га.

Обговорено 21 більший заповідник. Менших 12 — Буківний, Кедринівий, Корнутий, Косова Гора, Праліс, Скельний, Сосновий, Ставків, Стратинський, Урич, Чортова Гора і Ялинецький.

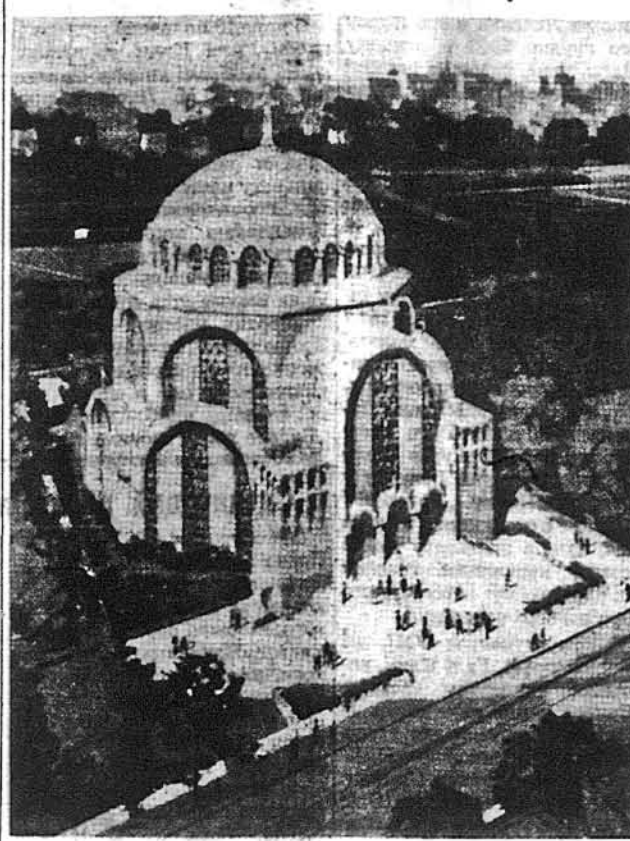
Великі і багаті природою заповідники — Кавказький і Біловезький з поза української території, Сіхото-Аліньський на Зел. Клину.

В 1951 р. систему природних заповідників переорганізовано у асоціацію і більші заповідники України перейшли у відання Головного Управління заповідників при Раді Міністрів СРСР. Відтоді число заповідників зменшено. Площа державних заповідників України в 1958 р. становила 90,000 га., а при реалізації планів розбудови — їх площа обіймала б 160,000 га.

На доповіді б. 50 осіб. Зацікавлення було велике, бо деякі особи вперше почули відомості з цієї теми. — Були продемонстровані дві мапи з розміщення заповідників на Україні та декілька ілюстрацій.

О.І. Марітчук

Дотеперішні співфундатори і добродії нової Катедри у Філадельфії

Проект Української Католицької Катедри у Філадельфії.

„Ктиторе і благодетелі святого Храма сего... да помяне Господь...“ (3 Божественної Літургії)

Христова Церква від давніх часів дає прилюдне призначення тим вірянам, що своїми жертвами причиняються до здвиження Божих храмів. Скільки разів священні служили Божественну Літургію, стільки разів у молитві Великого входу згадує жертводавців словами: „Фундаторів і добродіїв святого Храму цього хай помяне Господь...“

З приводу будови митрополітської катедри у Філадельфії, Високопреосвященний Митрополит Кир Амвросій, крім молитовної заповіді, бажав закрити іменами фундаторів і добродіїв катедри на пропам'ятній таблиці, щоб будучі покоління знали, хто причинявся до будови нової катедри.

Крім українських католицьких Владик — Ієповідників будучі вписали на пропам'ятній таблиці ось такі епіфундатори, що декларували б по \$10,000 (десять тисяч доларів): Впр. о. Петро Мельничук з Балтимору і п. Євген Рогач з Філадельфії; п. Юліян, що декларував \$5,000 та

ось такі добродії, що склали по \$1,000: Сестри Місіонарки Покрова Божої Матері. Віділ Провидіння св. Йосафата з Філадельфії, Веч. о. д-р Володимир Целіх, з Пітсбургу, Впр. о. Василь Головинський, з Філадельфії, Веч. о. Йосип Ганяк, з Шенандо-п-лі Вільчак, з Шамоніну, в пам'ять свого сина, п-ні Христини Докхат з Філадельфії та Василі і Марія Волчанські з Філадельфії.

Щиру подяку складало вищезгаданим Жертводавцям за їх княжий дар на будову катедри. Віримо, що всі українці розлогої Америки відгукнуться на заклик Високопреосвященного Митрополита Кир Амвросія та складуть потрібну до будови готівку в сумі \$3,000,000 (три мільйони доларів).

Добродієм на пропам'ятній таблиці може стати також той, хто в часі 4 років складе кожного тижня по \$5 на будову катедри.

Пожертви, навіть найменші, просимо слати на адресу Митрополітської Канцелярії: Archbishop's Chancery, 815 N. Franklin Street, Philadelphia 23, Pa.

Американська газета захоплюється Я. Гніздовським

Нью Йорк. — „Крісчєнс Сас-сєс Монітор“ з 5 січня д.р. приніс широку статтю-рецензію про особу й творчість артиста-малюра Якова Гніздовського в тоні справжнього захоплення. Стаття підписана ініціалами „Д. А.“ — це поетична мистецька референтка тієї галерії, щоб познайомити її з більшим числом творів Я. Гніздовського і після того написала згадану статтю, затитуловану „Талант Гніздовського, що радує глядача“.

На самому вступі вона підкреслює український рід мистця і той цікавий момент, що Гніздовський „малює Н. Йорк на графічному образний лад“. Рецензентку найбільш захоплює техніка графічних малюнків Гніздовського, в яких проявлена „терпелівість, старанність, майстерність і вдумливість“ мистця в отих „мисливських портретах“. Має нагеттен Гніздовського, — каже Доктор Адлов, це „великий кеїньон“ з височенних кам'яних мешкальних домів, які затемнюють небо. „Гніздовський не є циніком, ані критиком суспільного ладу, він тільки з дрібязковістю і любов'ю показує Мангеттен таким, як його відчують він і всі ми“. В дальшому у тієї критичній статті авторка ширше зупиняється над Гніздовським малюнком „З моєї вікна“, де „з тою самою прецизною технікою“ мистець представляє задні куліс нью-йорських домів, — та великий дереворит „Поле“, що його рецензентка називає „найбільш поетичним твором, вартим того, щоб перестудіювати в ньому фахово кожного квадратний дюйм“. Твори Гніздовського нагадують авторці „великий мистецький рух 19 сторіччя або славетних рисунків з 1890-р.р.“ „Варта записати факт, що існує між нами чимало артистів такого калібру. Вони не звертають на себе уваги, бо у своїй скромній манері, що в ній творять і свої твори виставляють на показ, вони не можуть звертати на себе увагу пересічних людей, які шукають за сенсациєю“.

ЧИТАЙТЕ ЩОДЕННИЙ „СВОВОДУ“!

Засідання Вашингтонської Групи УВАН

25 грудня 1962 р. відбулося засідання Вашингтонської Групи Української Вільної Академії Наук у ЗДА, на якому доктор Яр Славутич висловив з доповіддю на тему: „Поезія Володимира Свідзінського“. Доповідач подав основні факти з життя й творчості видатного українського поета, що трагічно загинув в еміграції в 1941 р. Доповідач проаналізував особливості поетичної творчості Свідзінського і процитував окремі його поезії або уривки з них, ілюструючи мистецькі засоби лірики Свідзінського та його поетичну мову.

Цісля доповіді про Свідзінського поет Яр Славутич прочитав кілька власних поезій з останньої своєї збірки (шостої) „Маястер“, зокрема поезію „Слава“, „Монолог перед шаблем“.

Члени УВАН, що виступали в дискусії, відзначили рід Яр Славутича як поета. Науково-педагогічна діяльність доктора Яр Славутича, професора університету провінції Альберта в Канаді, не перешкодила йому продовжувати і поетичну творчість. Рону 1963 минає 25 років літературної діяльності Яр Славутича. Треба сподіватися, що в цей ювілейний рік Яр Славутич опублікує свої нові твори, зокрема свою нову поезію.

Сенатор Кейс проєктує дворічні коледжі

Вашингтон. — Сенатор республіканець із Нью Джерсі з приготуванням внести законопроект про федеральну допомогу для будови дворічних мисливських коледжів. Кейс вже віддає проєктувати дворічні т. зв. джоніор коледжі, а тепер сенатор ще більше зацікавився цією проблемою тоді, коли довідався, що уряд поважно думає про те, щоб Конгрес ухвалив закон про допомогу публічному шкільництву у всіх його категоріях. На думку нуджерського сенатора вибір декана Гарвардського університету Френсіса Кеппеля на комісара виховання повинно внести більше енергії й ініціативу до виховної діяльності. Президент-

ські дорадники починають думати над тим, як важко закінчити коледж. З 10-ох університетів (публічних) школи три не кінчають гай-скули; з тих сімох, що доставляють диплом середньої школи, тільки 4 підуть до коледжу, але з них тільки два закінчать з успіхом коледж. З того виходить, що бракуватиме вишкolenих працівників, тому сенатор Кейс проєктує організувати дворічні коледжі, які давали б закінчену вищу освіту великій частині молоді, яка не може закінчити чотирирічного коледжу. Ці дворічні коледжі були б також дешевші, вони були б близько місцевостей, в яких живуть студенти.

Дізнаємося сумною вісткою з Рідмонга та Знайомими, що дня 26-го січня 1963 року упокоївся в Бозі наш Найдорожчий ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

Евгенія Сас-Шермечинська БАГЛАЙ

проживши 57 років. Поїхала народилася в Рівні, на Волині. ПОХОРОН — у ВІВТОРОК, 29-го СІЧНЯ 1963 р., з пох. заведеним Насевичем (Філадельфій-Пініч), на православному цвинтарі в Ванді Вруку, Н. Дж.

Горем прибігті: ЯРОСЛАВ — чоловік ГРИНА — донька ЮРКО БОГАЧЕВСЬКИЙ — зять і дні вшукати

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

— влаштує — В П'ЯТНИЦЮ, 1-го лютого ц. р. в 7:00 год. вечора ВШАНУВАННЯ видатного поета та літератора та члена нашого Товариства

Інженера ЄВГЕНА МАЛАНЮКА

Вшанування організується в 65-річчя народи Ювілята та 40-річчя роковини видання його першої книги. Слово про Ювілята виступить інж. ПЕТРО ШОХ. Твори Ювілята читатиме — п-ні І. ЛАСОВСЬКА. Ювілят виступить ДОПОВІДЬ: АРХИПЕНКО та СТРАВИНСЬКИЙ.

Зустріч-вшанування відбудеться при чарці вина та перекусках в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ, 2 Іст 79 вул. — Нью Йорк Ситі.

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ АКВАРЕЛЬ ЗИНОВІЯ ОНИШКЕВИЧА

— відбудеться — в неділю, 3-го лютого 1963 р. в 3:00 год. по полудні в галерії ART GALLERIES LIMITED OF GEORGETOWN, 1614 Wisconsin Ave. N. W. — WASHINGTON, D. C. Виставка триватиме з ТРИЗНІ, де 6 від 3-го до 24-го лютого 1963.

ПЕНСІОНІСТИ!

ЯКЩО бажаєте доповнити свою скромну пенсію постійним щомісячним заробітком, СТАНЬТЕ ОРГАНІЗАТОРАМИ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. Зголосіться до місцевого союзового секретаря або напишіть до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ.

Увага! ПЕРТ АМБОЙ і ОКОЛИЦЯ! В неділю, 3-го лютого 1963 року в год. 3:00 по полудні в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, при 760 State Street — Perth Amboy, N. J. — відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ

в яких повинні взяти участь УРЯДОВЦІ, ПРЕДСТАВНИКИ та Конвенційні ДЕЛЕГАТИ ось таких Відділів УНСОЮЗУ: 104 — 155 168 — 209 — 294 306 — 312 — 315 — 332 342 — 344 — 349 — 353 — 372

з місцевостей: ПЕРТ АМБОЙ, ПЛЕЙНФІЛД, БАВНІ БРУК, АПСЕЛІН, КАРТЕРЕТ, ЛІНДЕН, МЕТАЧЕН, ГАРВЕН, МЕНВІЛ НЬО БРАНСВІК.

В Зборах візьме участь д-р Ярослав Падох, головний секретар Українського Народного Союзу.

ДО УЧАСТИ В ЗБОРАХ ЗАПРОШУЄМО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ ТА УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН ЦИХ МІСЦЕВОСТЕЙ.

ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ: Кость НАКОНЕЧНИЙ, іж. Володимир ЯНІВ, предсидник секретар

НАУКОВЕ Т-ВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА УКРАЇНСЬКИЙ ВІСЬКОВІ-ІСТОРИЧНИЙ ІНСТИТУТ НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

— відбудеться — в СУБОТУ, 2-го лютого 1963 р. в год. 7:00 веч. в Українському Інституті Америки — 2 Схід 79 вул. в Нью Йорку. ПРОГРАМА: 1. Директор Інституту, соти. З. СТЕФАНІВ: Відкриття. 2. Ред. Я. КУРДИДІК: доповідь на тему: „Якою може бути українська збройна сила“. ВХІД ВІЛЬНИЙ — ГОСТЯМ РАДІ. ДИРЕКЦІЯ Українського Віськово-Історичного Інституту

Осередок СУМА в Ньюарку, Н. Дж.

запрошує Українську Молодь і Старше Громадянство міста НЬОАРКУ на Програма вечора під керівництвом П-на І. І. Ю. КОНОНІВ складається: • Слово про Різдвяні звичаї виконують ст. юначки; • У лісі на ялинці — Різдвяна сцена у виконанні молодого юнацтва; • Спільна вечора гуртків. На закінчення вечора ЮНАЦЬКА ЗАБАВА.

Заходами Окружного Комітету Метрополітального Відділу УНСОЮЗУ в Нью Йорку

4-й РІЧНИЙ ЗИМОВИЙ БАЛЬ

СОЮЗІВКИ

ТРАДИЦІЙНИЙ РІЗДВЯНИЙ ВЕЧІР

який влаштує ЮНАЦТВО ОСЕРЕДКУ в неділю, 3-го лютого 1963 року — в год. 4:00 по пол. у великій залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ в Ньюарку, Н. Дж.

4-й РІЧНИЙ ЗИМОВИЙ БАЛЬ

СОЮЗІВКИ

Субота 2-го лютого 1962 року

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ, 140 2nd Avenue — Нью Йорк, Н. Дж. Початок: год. 9 — 2 Оркестра: „АМОР“

